

Art. 24. W ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. Nr 27, poz. 298, z późn. zm.⁷⁾) w art. 38 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) inne uprawnienia przewidziane dla pracowników zwalnianych z pracy w czasie urlopu wychowawczego z przyczyn nie dotyczących pracowników.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali (Dz. U. Nr 111, poz. 1196 oraz z 2003 r. Nr 56, poz. 495) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Pracownikowi huty albo PHS S.A. korzystającemu z uprawnień, o których mowa w ust. 1, nie przysługuje odprawa pieniężna, o której mowa w przepisach o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676) w art. 64 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) inne uprawnienia przewidziane dla pracowników zwalnianych z pracy w czasie urlopu wychowawczego z przyczyn nie dotyczących pracowników.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy (Dz. U. Nr 213, poz. 1800) art. 39 otrzymuje brzmienie:

⁷⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 451.

„Art. 39. Po uprawomocnieniu się decyzji o restrukturyzacji do stosunków pracy w zakładzie pracy przedsiębiorcy stosuje się odpowiednio przepisy odrębnych ustaw regulujących skutki ogłoszenia upadłości w zakresie stosunków pracy.”.

Art. 28. 1. Do trwających w dniu wejścia w życie ustawy postępowań dotyczących rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 29 stosuje się dotychczasowe przepisy.

2. Pracownikom, których stosunki pracy ulegną rozwiązaniu poczynając od dnia wejścia w życie ustawy, w następstwie postępowań, o których mowa w ust. 1, przysługuje odprawa pieniężna na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach, chyba że odprawa pieniężna przysługująca na podstawie niniejszej ustawy jest dla nich korzystniejsza.

3. Pracownicy otrzymujący dodatek wyrównawczy w dniu wejścia w życie ustawy, którzy nie byłiby uprawnieni do dodatku wyrównawczego na podstawie niniejszej ustawy, zachowują prawo do tego dodatku na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach.

Art. 29. Traci moc ustawa z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 980, Nr 135, poz. 1146 i Nr 200, poz. 1679 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844).

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., z wyjątkiem art. 15, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

845

USTAWA

z dnia 10 kwietnia 2003 r.

o zmianie ustawy o zawodzie lekarza oraz ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza oraz o zmianie innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 204, Nr 76, poz. 691, Nr 152, poz. 1266 i Nr 153, poz. 1271) wprowadza się następujące zmiany:

1) użyte w art. 1, art. 2 ust. 2, art. 3, art. 5 ust. 1 w zdaniu wstępnym oraz w pkt 2 lit. a—c i w pkt 4, w ust. 4 i 5, art. 6 ust. 1, 3 i 7, art. 7 ust. 1 i 2, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2 w zdaniu wstępnym oraz w pkt 1 i 2, art. 10 ust. 1 i 2, art. 15 ust. 2, 3a, 3d, 5 pkt 7 oraz w ust. 6a, 6b, 7, 7a i 10, art. 16 ust. 1, art. 19 ust. 1 i 2 oraz art. 50 ust. 5a w różnych przypadkach i liczbie wyrazy „lekarz stomatolog” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbie wyrazami „lekarz dentysta”;

2) w art. 2:

a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „ , z zastrzeżeniem ust. 2a” ,

b) uchyla się ust. 2a;

3) w art. 5:

a) w ust. 1 w zdaniu wstępnym wyrazy „ust. 2 i 3 oraz art. 5a” zastępuje się wyrazami „ust. 2—3 oraz art. 5a i 5b” ,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Lekarzowi będącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej spełniają-

cemu warunki, o których mowa w ust. 1, okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza dentystry, jeżeli:

1) przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, że posiada na terenie tego państwa prawo do wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentystry, które nie zostało zawieszona, ani którego nie został pozbawiony, oraz że nie toczy się przeciwko niemu postępowanie w sprawie pozbawienia albo zawieszenia prawa do wykonywania zawodu,

2) złoży oświadczenie, że władza językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentystry.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wymóg, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, nie dotyczy obywateli polskich, którzy ukończyli studia medyczne w języku polskim.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Lekarzowi lub lekarzowi dentyście, który spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 1, pkt 2 lit. a) lub c) oraz pkt 3—5, okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza dentystry, jeżeli ponadto:

1) odbył staż podyplomowy oraz

2) złożył z wynikiem pozytywnym państwowy egzamin kończący staż podyplomowy lekarza albo państwowy egzamin kończący staż podyplomowy lekarza dentystry.”;

4) w art. 5a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza lekarzowi będącemu obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, niespełniającemu wymagań określonych w art. 5 ust. 1 pkt 2, ale:

1) posiadającemu dokument poświadczający formalne kwalifikacje lekarza, świadczący o rozpoczęciu kształcenia przed:

a) 1 stycznia 1995 r. w Austrii, Finlandii i Szwecji,

b) 3 kwietnia 1992 r. w Niemieckiej Republice Demokratycznej, pod warunkiem że dokument uprawnia do wykonywania zawodu lekarza na terytorium Republiki Federalnej Niemiec na tych samych zasadach jak dokument poświadczający tego rodzaju kwalifikacje przyznany przez odpowiednie władze Republiki Federalnej Niemiec,

c) 1 stycznia 1986 r. w Hiszpanii lub Portugalii,

d) 1 stycznia 1981 r. w Grecji,

e) 20 grudnia 1976 r. w Belgii, Danii, Francji, Holandii, Irlandii, Luksemburgu, Republice Federalnej Niemiec, Wielkiej Brytanii i Włoszech

oraz zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze danego państwa członkowskiego potwierdzające, że lekarz ten wykonywał zawód przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia, albo

2) posiadającemu zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej potwierdzające, że posiadany przez niego dokument poświadczający formalne kwalifikacje został wydany po uzyskaniu odpowiedniego wykształcenia niezbędnego do wykonywania zawodu i jest w tym państwie uznawany za odpowiadający dokumentom poświadczającym kwalifikacje wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 6b.”,

b) uchyla się ust. 3;

5) po art. 5a dodaje się art. 5b—5e w brzmieniu:

„Art. 5b. 1. Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza dentystry osobie będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która nabyła kwalifikacje lekarza we Włoszech, posiadającej zaświadczenie wydane przez odpowiednie włoskie władze stwierdzające, że osoba ta:

1) zdała egzamin specjalizacyjny przed właściwymi włoskimi władzami, w celu ustalenia, że posiadana przez nią wiedza i umiejętności odpowiada kwalifikacjom potwierdzonym w dokumentach wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b,

2) wykonywała zawód lekarza dentystry zgodnie z prawem przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia,

3) jest uprawniona do wykonywania zawodu lekarza dentystry na takich samych zasadach jak posiadacze dyplomów lub dokumentów wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b.

2. Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza dentystry osobie będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która posiada dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza nabyte we Włoszech, świadczące o rozpoczęciu kształcenia

przed dniem 28 stycznia 1980 r., jeżeli osoba ta przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze, że wykonywała zawód lekarza dentystry przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia oraz że jest uprawniona do wykonywania zawodu lekarza dentystry na takich samych zasadach jak posiadacze dyplomów lub dokumentów wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b.

3. Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza dentystry osobie będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która posiada dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza nabyte w Hiszpanii, świadczące o rozpoczęciu kształcenia przed dniem 1 stycznia 1986 r., jeżeli osoba ta przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze, że wykonywała zawód lekarza dentystry przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia oraz że jest uprawniona do wykonywania zawodu lekarza dentystry na takich samych zasadach jak posiadacze dyplomów lub dokumentów wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b.

4. Okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza dentystry osobie będącej obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, która posiada dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza nabyte w Austrii, świadczące o rozpoczęciu kształcenia przed dniem 1 stycznia 1994 r., jeżeli osoba ta przedstawi zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze, że wykonywała zawód lekarza dentystry przez okres co najmniej trzech kolejnych lat z pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia oraz że jest uprawniona do wykonywania zawodu lekarza dentystry na takich samych zasadach jak posiadacze dyplomów lub dokumentów wymienionych w wykazie, o którym mowa w art. 6b.

Art. 5c. Okręgowa rada lekarska uznaje dyplomy lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza lub lekarza dentystry posiadane przez obywatela innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, inne niż dyplomy lub dokumenty wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 6b, jeżeli osoba ta posiada zaświadczenie wydane przez odpowiednie władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej potwierdza-

jące, że dyplom lub dokument poświadczający formalne kwalifikacje został uzyskany w wyniku ukończenia kształcenia zgodnego z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej i jest traktowany przez te władze jako równoważny dyplomom lub dokumentom wymienionym w wykazie, o którym mowa w art. 6b.

Art. 5d. Zaświadczenia, o których mowa w art. 5b i w art. 5c, mogą być przedstawiane w ciągu 12 miesięcy od daty ich wydania.

Art. 5e. Okręgowa rada lekarska, rozpatrując wnioski o przyznanie prawa wykonywania zawodu, bierze pod uwagę:

- 1) dyplomy lub dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje lekarza lub lekarza dentystry uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, jeżeli te dyplomy lub dokumenty zostały uznane w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej,
- 2) odbyte kształcenie oraz doświadczenie zawodowe zdobyte w państwie członkowskim Unii Europejskiej.”;

6) w art. 6:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Poza dokumentami, o których mowa w ust. 1 i 3, lekarz, lekarz dentysta składa okręgowej radzie lekarskiej oświadczenie odnoszące się do okoliczności, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Za wystarczające w stosunku do obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w zakresie spełnienia wymagań:

- 1) o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 — uznaje się dokumenty odnoszące się do stanu zdrowia wymagane do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentystry w państwie członkowskim, którego obywatelem jest lekarz, lekarz dentysta, lub w państwie członkowskim, z którego lekarz, lekarz dentysta przybywa; w przypadku gdy dokumenty tego rodzaju nie są wymagane, za wystarczające uważa się dokumenty wydane w tym państwie odnoszące się do stanu zdrowia,
- 2) o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5 — uznaje się dokumenty wydane przez odpowiednie władze państwa, którego lekarz, lekarz dentysta jest obywatelem, lub państwa, z którego przybywa, poświadczające, że obowiązujące w tym państwie wymagania dotyczące postawy etycznej do podjęcia zawodu lekarza, lekarza dentystry zostały spełnione; jeżeli w państwie,

którego obywatelem jest lub z którego przybywa lekarz, lekarz dentyista, nie wydaje się dokumentu poświadczającego spełnienie wymagań dotyczących postawy etycznej, za wystarczający uznaje się wyciąg z rejestru skazanych wydany w państwie, którego lekarz, lekarz dentyista jest obywatelem lub z którego przybywa.”,

d) po ust. 8 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. Okręgowa rada lekarska, na wniosek lekarza lub lekarza dentyisty, wydaje zaświadczenie stwierdzające, że lekarz lub lekarz dentyista posiada kwalifikacje zgodne z wymaganiami wynikającymi z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej oraz że posiadany dyplom ukończenia studiów wyższych odpowiada dokumentom poświadczającym formalne kwalifikacje lekarza lub lekarza dentyisty wynikającym z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.”;

7) art. 6b otrzymuje brzmienie:

„Art. 6b. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz dyplomów i innych dokumentów poświadczających formalne kwalifikacje do wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentyisty przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, wydanych przez inne niż Rzeczpospolita Polska państwo członkowskie Unii Europejskiej, uwzględniając oryginalne i polskie brzmienie nazw dokumentów oraz podmiotów właściwych do ich wydania, w zakresie wynikającym z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.”;

8) w art. 7 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepis ust. 3 ma zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.”;

9) w art. 10 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się do lekarza będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, który posiada dyplom lub inne dokumenty poświadczające formalne kwalifikacje wymienione w wykazie, o którym mowa w art. 6b, i dotychczas nie uzyskał prawa wykonywania zawodu lekarza albo prawa wykonywania zawodu lekarza dentyisty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

10) w art. 15:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Egzamin państwowy kończący staż podyplomowy lekarza i egzamin państwowy kończą-

cy staż podyplomowy lekarza dentyisty organizuje i przeprowadza Centrum Egzaminów Medycznych, działające przy ministrze właściwym do spraw zdrowia.”,

b) w ust. 4 wyrazy „lekarsko-stomatologicznych” zastępuje się wyrazami „lekarsko-dentystycznych”,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Staż podyplomowy i egzamin kończący staż podyplomowy albo staż podyplomowy, o ile nie jest wymagany egzamin kończący staż podyplomowy, odbyty w kraju członkowskim Unii Europejskiej przez lekarza będącego obywatelem Rzeczypospolitej Polskiej lub innego kraju członkowskiego Unii Europejskiej, minister właściwy do spraw zdrowia uznaje za równoważny ze stażem podyplomowym i egzaminem kończącym staż podyplomowy lub stażem podyplomowym odbytym w kraju.”;

11) w art. 16:

a) w ust. 2 wyrazy „lekarsko-stomatologicznych” zastępuje się wyrazami „lekarsko-dentystycznych”,

b) w ust. 3 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw wewnętrznych”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw zdrowia może, w ramach środków budżetu państwa, których jest dysponentem, dofinansować koszty związane ze szkoleniem specjalizacyjnym w dziedzinach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.

5. Minister właściwy do spraw zdrowia może, w drodze rozporządzenia, kierując się bieżącą strategią rządu, uznać dziedziny medycyny za priorytetowe.”;

12) w art. 16a po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Za równoważne z tytułem specjalisty w dziedzinie medycyny uważa się również kwalifikacje potwierdzone dokumentem, wydanym przez właściwe władze hiszpańskie, poświadczającym formalne kwalifikacje w zakresie danej specjalności medycznej, świadczącym o odbyciu specjalistycznego kształcenia przed dniem 1 stycznia 1995 r. w Hiszpanii oraz zaświadczeniem o zdaniu egzaminu specjalizacyjnego, odpowiadające kwalifikacjom w zakresie danej specjalności, o których mowa w ust. 3.”;

13) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Kształcenie podyplomowe lekarzy i lekarzy stomatologów mogą prowadzić jednostki organizacyjne uprawnione do

tego na podstawie odrębnych przepisów oraz inne jednostki organizacyjne i osoby fizyczne po uzyskaniu zgody właściwej okręgowej rady lekarskiej.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Lekarskiej, określa, w drodze rozporządzenia, sposób, warunki i tryb wydawania zgód na prowadzenie szkolenia podyplomowego lekarzy i lekarzy stomatologów, o których mowa w ust. 1, oraz zasady prowadzenia rejestru udzielonych zgód, uwzględniając w szczególności wymagania dotyczące sposobu realizacji programu kształcenia, kadry prowadzącej kształcenie, bazy dydaktycznej, w tym szkolenia praktycznego, rodzaju i liczby udzielanych świadczeń zdrowotnych oraz posiadania wewnętrznego systemu oceny jakości kształcenia.”;

14) art. 20a i 20b otrzymują brzmienie:

„Art. 20a. 1. Lekarz będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej i posiadający dokumenty, o których mowa w art. 16a, ma prawo do używania określonych tytułów specjalisty w danej dziedzinie medycyny, uzyskiwanych w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz specjalności lekarskich i lekarsko-dentystycznych uzyskiwanych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, które odpowiadają specjalnościom uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej, uwzględniając oryginalne brzmienie nazw tych specjalności wynikające z przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.

Art. 20b. 1. Lekarz, lekarz dentysta będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej ma prawo, z zastrzeżeniem ust. 2, posługiwać się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oryginalnym tytułem lub jego skrótem uzyskanym w toku kształcenia akademickiego w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej w przypadku gdy tytuł ten nie jest tożsamy z posiadany przez tego lekarza, lekarza dentystę tytułem zawodowym.

2. Okręgowa rada lekarska może wymagać, aby tytuł uzyskany w toku kształcenia akademickiego przez lekarza, lekarza dentystę używany był wraz ze wskazaniem nazwy i siedzi-

by instytucji, która ten tytuł przyznała.

3. Jeżeli tytuł uzyskany w toku kształcenia akademickiego przez lekarza, lekarza dentystę będącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest tożsamy z tytułem, do używania którego jest wymagane w Rzeczypospolitej Polskiej odbycie dodatkowego szkolenia, którego lekarz ten nie posiada, okręgowa rada lekarska może określić brzmienie tego tytułu, którym lekarz może się posługiwać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

15) w art. 43 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. W uzasadnionych przypadkach lekarz, z wyłączeniem lekarza dentysty, może uzależnić wystawienie karty zgonu od przeprowadzenia sekcji zwłok.

3. Lekarz, z wyłączeniem lekarza dentysty, może wystawić kartę zgonu na podstawie dokumentacji badania pośmiertnego, przeprowadzonego przez innego lekarza lub inną uprawnioną osobę.”;

16) w art. 57 w ust. 1 wyrazy „art. 9 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 9 ust. 1 pkt 1 i 2”;

17) w art. 63 w ust. 2 wyrazy „art. 6 ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 6 ust. 7”;

18) art. 63a otrzymuje brzmienie:

„Art. 63a. 1. Warunku, o którym mowa w art. 5 ust. 3 pkt 2, nie stosuje się do osób kończących staż podyplomowy przed dniem 1 października 2004 r.

2. Egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 15 ust. 3, nie przeprowadza się do dnia 30 września 2004 r.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy o zawodzie lekarza oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 126, poz. 1383 i Nr 154, poz. 1801) w art. 8 wyrazy „pkt 6 lit. a) i b)” zastępuje się wyrazami „pkt 6 lit. a) i b) w zakresie dotyczącym art. 7 ust. 2”.

Art. 3. Ilekroć w przepisach obowiązujących jest mowa o „lekarzu stomatologu”, należy przez to rozumieć lekarza dentystę.

Art. 4. Dokumenty i zaświadczenia wydane lub wystawione przez lekarza stomatologa na podstawie dotychczasowych przepisów są równoważne z wydanymi lub wystawionymi przez lekarza dentystę.

Art. 5. Osoby, które nabyły uprawnienia do tytułu zawodowego lekarza stomatologa na podstawie dotychczasowych przepisów, w tym również na podstawie art. 62 ustawy wymienionej w art. 1 niniejszej ustawy, używają tytułu zawodowego lekarza dentysty.

Art. 6. Wydane przed wejściem w życie ustawy dokumenty „Prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa” i „Ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza stomatologa” są równoważne z dokumentami „Prawo wykonywania zawodu lekarza dentystry” i „Ograniczone prawo wykonywania zawodu lekarza dentystry”.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy art. 1 pkt 1—7, 9, 10, 11 lit. a, pkt 12, 14 i 15 oraz art. 2—6 stosuje się z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

846

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU

z dnia 10 kwietnia 2003 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie standardów wymagań będących podstawą przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów

Na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 sierpnia 2001 r. w sprawie standardów wymagań będących podstawą przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów (Dz. U. Nr 92, poz. 1020) załącznik nr 3 otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Osoby, które w sesji wiosennej w roku szkolnym 2001/2002:

- 1) nie zdali egzaminu maturalnego z określonego przedmiotu lub przedmiotów albo przerwały egzamin maturalny,
- 2) zdali egzamin maturalny i chcą podwyższyć wynik tego egzaminu z danego przedmiotu lub przedmiotów lub chcą zdawać dodatkowe przedmioty wybrane,
- 3) zadeklarowały chęć zdawania egzaminu maturalnego w tej sesji, lecz z przyczyn losowych bądź zdrowotnych nie przystąpiły do tego egzaminu,

i które do sesji zimowej w roku szkolnym 2004/2005 włącznie przystąpią albo ponownie przystąpią do egzaminu maturalnego, zdają ten egzamin według standardów wymagań będących podstawą przeprowadzania egzaminu maturalnego, obowiązujących w sesji wiosennej w roku szkolnym 2001/2002.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Edukacji Narodowej i Sportu: *K. Łybacka*

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 117, poz. 759 i Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 19, poz. 239, Nr 48, poz. 550, Nr 104, poz. 1104, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1320, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 i Nr 144, poz. 1615, z 2002 r. Nr 41, poz. 362, Nr 113, poz. 984, Nr 141, poz. 1185 i Nr 200, poz. 1683 oraz z 2003 r. Nr 6, poz. 65.